

Dziennik Urzędowy L 153

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Legislacja

14 czerwca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 650/2007 z dnia 13 czerwca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 652/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 653/2007 z dnia 13 czerwca 2007 r. w sprawie stosowania wspólnego europejskiego wzoru certyfikatów bezpieczeństwa i wniosków o ich wydanie zgodnie z art. 10 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz w sprawie okresu ważności certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na mocy dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 654/2007 z dnia 13 czerwca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny 25

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/407/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie zharmonizowanego monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w przypadku *Salmonella* u drobiu i świń (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2421) ⁽¹⁾ 26

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

2007/408/WSiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 czerwca 2007 r. dostosowująca wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu 30

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 650/2007

z dnia 13 czerwca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 13 czerwca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	46,7
	TR	95,5
	ZZ	71,1
0707 00 05	JO	151,2
	TR	94,5
	ZZ	122,9
0709 90 70	TR	95,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	49,7
	ZA	62,9
	ZZ	56,3
0808 10 80	AR	92,9
	BR	81,3
	CA	102,0
	CL	79,7
	CN	93,8
	NZ	109,6
	US	109,8
	UY	55,1
	ZA	98,3
	ZZ	91,4
0809 10 00	IL	155,5
	TR	204,2
	ZZ	179,9
0809 20 95	TR	352,5
	US	308,9
	ZZ	330,7
0809 40 05	CL	134,4
	IL	204,2
	ZZ	169,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 651/2007**z dnia 8 czerwca 2007 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 ustanowiło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Właściwe jest zapewnienie, że z zastrzeżeniem środków obowiązujących we Wspólnocie dotyczących systemu podwójnej kontroli oraz uprzedniego i retrospektywnego

nadzoru importu wyrobów tekstylnych do Wspólnoty, wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres 60 dni, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN, wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem środków obowiązujących we Wspólnocie dotyczących systemu podwójnej kontroli oraz uprzedniego i retrospektywnego nadzoru importu wyrobów tekstylnych do Wspólnoty, wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres 60 dni, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 580/2007 (Dz.U. L 138 z 30.5.2007, str. 1).

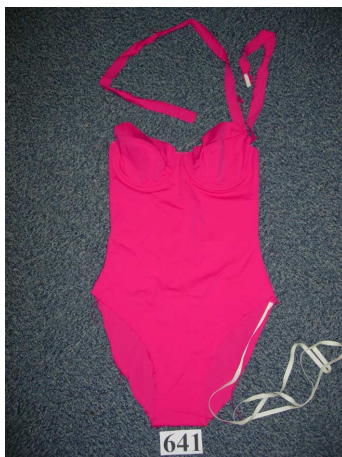
⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja Kod CN	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Lekka odzież damska przeznaczona do okrycia ciała, sięgająca kroku, wyprodukowana z dzianiny w jednolitym kolorze z włókien syntetycznych (80 % poliamidu i 20 % elastanu), bez dodatku nitki gumowej.</p> <p>Odzież ta ma dopasowane gumowe taśmy (pozycja 4008) o szerokości 8 mm, które dodatkowo przyszyte są do dekoltu, pach i otworów na nogi.</p> <p>Odzież ta ma miseczki z fiszbinami, klin na podszewce, regulowane ramiączka oraz wysokie wycięcie otworów na nogi.</p> <p>(strój kąpielowy)</p> <p>(Patrz: fotografia nr 641) (*)</p>	6112 41 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 6112, 6112 41 i 6112 41 90.</p> <p>Ponieważ guma jest dodana do odzieży, ale nie stanowi części materiału, odzież ta nie może być klasyfikowana do podpozycji 6112 41 10 (stroje kąpielowe damskie lub dziewczęce z włókien syntetycznych zawierających 5 % masy lub więcej nitki gumowej).</p> <p>Z uwagi na ogólny wygląd, krój oraz naturę materiału odzież ta spełnia kryteria na potrzeby klasyfikacji jako strój kąpielowy damski lub dziewczęcy z włókien syntetycznych (kod CN 6112 41 90 – pozostałe).</p>
<p>2. Wyścielany artykuł włókienniczy złożony z dwóch warstw tkanego materiału (100 % bawełny) połączonych szwem z wyściółką.</p> <p>Ten gotowy artykuł jest połączony przez szycie i posiada następujące cechy:</p> <p>artykuł o długości ok. 90 cm jest dobrze dopasowany przy szyi. Z przodu ma zapięcie na suwak o długości ok. 68 cm. W talii znajduje się element dopasowujący. Górna część artykułu ma otwory na ręce, podczas gdy boki i dolna część stanowią całość i są całkowicie zamknięte. Krój górnej części tej odzieży nadaje jej kształt ciała.</p> <p>(Śpiworek dla dzieci)</p> <p>(Patrz: fotografia nr 640) (*)</p>	6211 42 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę 7 do sekcji XI, uwagę 8 do działu 62 oraz brzmienie kodów 6211, 6211 42 i 6211 42 90.</p> <p>Zgodnie z uwagą 4a) do działu 62 artykuł ten nie może być uważany za odzież „dla niemowląt”, ponieważ jest przeznaczony dla małych dzieci o wysokości ciała przekraczającej 86 cm, dlatego klasyfikacja do pozycji 6209 jest wykluczona.</p> <p>Uwzględniając Noty wyjaśniające do CN dotyczące pozycji 6111, które traktują śpiworek dla niemowląt z otworami na ręce lub rękawami jako odzież, przedmiotowy artykuł, który jest zaprojektowany w ten sam sposób, jak śpiworek dla niemowląt (górna część jest skrojona jak odzież), a różni się jedynie wielkością, powinien być również uważany za odzież.</p> <p>Ze względu na krój górnej części artykuł ten uważany jest za odzież objętą sekcją XI, a nie za pościel lub podobne wyposażenie. W związku z tym klasyfikacja do pozycji 9404 jest wykluczona.</p> <p>Ponieważ w działach obejmujących odzież nie ma specyficznej pozycji, która obejmowałaby artykuł tego typu, należy klasyfikować go jako „pozostałą odzież”.</p>

(1)	(2)	(3)
<p>3. Artykuł wyposażenia wnętrza z materiałów włókienniczych do użycia w pojazdach samochodowych. Zakładany jest na siedzenia pojazdów mechanicznych i składa się z materiału wielowarstwowego, którego zewnętrzne warstwy są wykonane z materiału tkanego (bawełny), a środkowa warstwa z włókniny służącej jako wyściółka.</p> <p>(pokrowiec na siedzenie)</p> <p>(Patrz: fotografia nr 642) (*)</p>	<p>6304 92 00</p>	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 6304 i 6304 92 00.</p> <p>Patrz: Noty wyjaśniające do HS dotyczące pozycji 6304, które stanowią, że pozycja ta obejmuje artykuły wyposażenia wnętrza z materiałów włókienniczych do użycia w pojazdach samochodowych.</p> <p>Artykuł ten nie jest częścią siedzenia, ale dodatkowym wyposażeniem i dlatego nie może być klasyfikowany do pozycji 9401. Patrz również: Noty wyjaśniające do HS, dotyczące pozycji 9401, Części.</p> <p>Ponieważ artykuł ten przeznaczony jest do użycia w pojazdach samochodowych, nie może być uważany za pościel lub podobne wyposażenie i dlatego klasyfikacja do pozycji 9404 jest wykluczona.</p>

(*) Fotografie mają wyłącznie informacyjny charakter.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 652/2007**z dnia 8 czerwca 2007 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy poddział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku do niniejszego rozporządzenia, powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 580/2007 (Dz.U. L 38 z 30.5.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>1. Replika określonego telefonu komórkowego (tak zwana „trapa”).</p> <p>Produkt jest wykonany głównie z tworzywa sztucznego. Nie zawiera żadnych elementów elektronicznych.</p> <p>Jego rozmiar, wygląd i masa są identyczne, jak cechy charakterystyczne dla określonego modelu.</p> <p>Wyposażony jest w przyciski, stwarzające wrażenie naciskania prawdziwych przycisków.</p>	3926 90 97	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej i brzmienie kodów CN 3926, 3926 90 oraz 3926 90 97.</p> <p>Produkt jest wykluczony z pozycji 8517 z powodu swojej konstrukcji oraz faktu, iż nie posiada on funkcji telefonu komórkowego.</p> <p>Chociaż produkt jest repliką określonego telefonu komórkowego, gdyż wygląda tak samo i jest wyposażony w przyciski, stwarzające złudzenie prawdziwego telefonu komórkowego, nie wykazuje on żadnej innej cechy ani właściwości modelu, o którym mowa. Jego głównym zadaniem jest pokazanie, jak wygląda określony telefon komórkowy. Dlatego ten produkt jest wykluczony z pozycji 9023.</p> <p>Produkt należy klasyfikować według materiału składowego (tworzywo sztuczne).</p>
<p>2. Tak zwany „samonadmuchujący się materac”, przeznaczony do stosowania na zewnątrz, o następujących wymiarach: 185 cm (długość), 66 cm (szerokość) i 3,8 cm (wysokość).</p> <p>Zewnętrzna powierzchnia tego artykułu składa się z materiału włókienniczego z włókien syntetycznych, powleczonego na stronie wewnętrznej tworzywem sztucznym. Zawiera on arkusz z pianki poliuretanowej z otwartymi komórkami (grubość około 3,5 cm).</p> <p>Zewnętrzna powierzchnia artykułu zwiększa tarcie z innymi produktami (na przykład śpiworem) i jest trwała, odporna na brud, wilgoć i przebicia.</p> <p>Posiada on zawór, który wpuszcza powietrze, gdy materac jest niezrolowany i wypuszcza je, gdy materac jest zrolowany.</p>	6306 40 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej i brzmienie kodów CN 6306 I 6306 40 00.</p> <p>Ze względu na swoje obiektywne właściwości (tarcie, odporność na brud, trwałość) oraz fakt, że jest on przeznaczony do stosowania na zewnątrz, produkt jest towarem kempingowym.</p> <p>Jest on wykluczony z działu 94, ponieważ artykuł jest materacem nadmuchiwanym (patrz: uwaga 1a) do działu 94).</p> <p>Produkt należy klasyfikować do podpozycji 6306 40 00 jako towar kempingowy będący materacem nadmuchiwanym z materiału włókienniczego.</p>
<p>3. Statek typu „katamaran” przeznaczony do przewozu osób.</p> <p>Statek ma długość około 49 m i osiąga prędkość maksymalną 34 węzłów (około 63 kilometrów na godzinę). Może przewozić do 600 pasażerów.</p> <p>Jest przeznaczony do pływania po rzekach, ujściach rzek lub wodach przybrzeżnych. Jednakże jest skonstruowany w taki sposób, że może on pływać po morzu, ale bez pasażerów.</p> <p>Nie jest on skonstruowany do przewozu pasażerów na odległość większą niż 20 mil morskich od brzegu (około 37 kilometrów).</p>	8901 10 90	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej i brzmienie kodów CN 8901, 8901 10 oraz 8901 10 90.</p> <p>Katamaran jest statkiem przeznaczonym do przewozu pasażerów po rzekach, ujściach rzek i wodach przybrzeżnych. Ponieważ nie jest skonstruowany do przewozu pasażerów poza określoną odległość od brzegu, nie może być statkiem do „przewozu osób” na morzu. W rezultacie produkt nie może być uważany za „statek pełnomorski” (patrz: uwaga dodatkowa 1 do działu 89).</p>

(1)	(2)	(3)
<p>4. Model redukcyjny (w skali) kopii stadionu piłki nożnej, wykonany głównie z tworzywa sztucznego, na cokole z płyty pilśniowej.</p> <p>Nie posiada żadnych elementów ruchomych.</p>	9503 00 95	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej i brzmienie kodów CN 9503 00 i 9503 00 95.</p> <p>Produkt ten nie jest klasyfikowany do pozycji 9023, ponieważ nie jest przeznaczony do celów pokazowych.</p> <p>Produkt nie jest klasyfikowany według swojego materiału składowego, ponieważ jest modelem redukcyjnym (w skali) do celów rekreacyjnych, objętym pozycją 9503. Takie modele mogą być nieruchome lub mogą być przeznaczone wyłącznie do celów pokazowych, albo wystawowych i nie muszą być przeznaczone do zabawy.</p>

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 653/2007

z dnia 13 czerwca 2007 r.

w sprawie stosowania wspólnego europejskiego wzoru certyfikatów bezpieczeństwa i wniosków o ich wydanie zgodnie z art. 10 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz w sprawie okresu ważności certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na mocy dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa kolei) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 881/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Kolejową (rozporządzenie w sprawie Agencji) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2004/49/WE w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych określa przepisy dotyczące certyfikatów bezpieczeństwa dla przedsiębiorstw kolejowych. Artykuł 10 dyrektywy stanowi, że aby uzyskać dostęp do infrastruktury kolejowej, przedsiębiorstwo kolejowe musi posiadać certyfikat bezpieczeństwa. Certyfikat bezpieczeństwa potwierdza, że w celu kontroli zagrożeń i zapewnienia bezpieczeństwa wykonywania przewozów na sieci przedsiębiorstwo kolejowe utworzyło system zarządzania bezpieczeństwem i jest w stanie spełnić wymagania określone w specyfikacjach technicznych interoperacyjności (TSI), przyjętych na mocy dyrektywy Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości ⁽³⁾, dyrektywy 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych ⁽⁴⁾ oraz innych przepisów wspólnotowych, a także w prawie krajowym.
- (2) Państwa członkowskie powinny udzielić wszelkiej pomocy wnioskodawcom chcącym wejść na rynek jako

przedsiębiorstwa kolejowe, w szczególności powinny udostępnić wszelkie informacje oraz bezzwłocznie rozpatrywać wnioski dotyczące certyfikatów bezpieczeństwa. Dla przedsiębiorstw kolejowych obsługujących trasy międzynarodowe istotne znaczenie ma, aby procedury certyfikacji w zakresie bezpieczeństwa były podobne w poszczególnych państwach członkowskich; w związku z tym wspólne części certyfikatu bezpieczeństwa powinny zostać ujednoczone w postaci wspólnego wzoru. W tym celu art. 15 dyrektywy 2004/49/WE określa zasady ujednoczenia certyfikatów bezpieczeństwa. Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 881/2004 stanowi, że Agencja przygotowuje i zaleci jednolity wzór certyfikatów bezpieczeństwa, łącznie z wersją elektroniczną, oraz jednolity wzór wniosków o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa, z wykazem istotnych informacji wymaganych dla wydania certyfikatu.

- (3) Zgodnie z art. 33 dyrektywy 2004/49/WE państwa członkowskie wprowadzą w życie jej przepisy do dnia 30 kwietnia 2006 r. Zatem od tego dnia certyfikaty bezpieczeństwa wydaje się zgodnie z przepisami dyrektywy 2004/49/WE. Tym samym konieczne jest podjęcie szybkich działań mających na celu ujednoczenie procedur certyfikacji w zakresie bezpieczeństwa, tak aby państwa członkowskie mogły jak najszybciej stosować ujednoczone procedury.
- (4) Artykuł 10 dyrektywy 2004/49/WE stanowi, że certyfikat bezpieczeństwa składa się z dwóch części: jedna część potwierdza akceptację przyjętego przez przedsiębiorstwo kolejowe systemu zarządzania bezpieczeństwem i będzie uznawana w całej Wspólnocie (część A), natomiast druga potwierdza akceptację regulacji przyjętych w celu spełnienia krajowych wymagań w zakresie bezpiecznego wykonywania przewozów na danej sieci (część B). Ujednoczony wniosek o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa i instrukcja jego wypełniania zawarte w niniejszym rozporządzeniu stanowią wytyczne dla przedsiębiorstw kolejowych oraz krajowych organów ds. bezpieczeństwa w zakresie niezbędnej zawartości każdej części wniosku o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa.
- (5) Zgodnie z art. 10 ust. 6 dyrektywy 2004/49/WE krajowy organ ds. bezpieczeństwa informuje Agencję o certyfikatach bezpieczeństwa wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 lit. a) powyższej dyrektywy (część A certyfikatu). Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 881/2004 Agencja prowadzi powszechnie dostępną bazę danych wszystkich certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na podstawie art. 10 dyrektywy 2004/49/WE. Powyższe zobowiązuje Agencję

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, str. 114).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/50/WE.

do publikowania zarówno części A, jak i części B certyfikatów. W związku z tym, zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 881/2004 państwa członkowskie informują Agencję o częściach B certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na mocy art. 10 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE, jak również o częściach A certyfikatów.

- (6) Krajowy organ ds. bezpieczeństwa może informować Agencję o wydaniu, przedłużeniu, zmianie lub unieważnieniu certyfikatów bezpieczeństwa na trzy sposoby: z wykorzystaniem aplikacji internetowej Agencji, przesyłając plik elektroniczny zawierający certyfikat bezpieczeństwa lub przekazując kopię certyfikatu bezpieczeństwa. Zaleca się krajowym organom ds. bezpieczeństwa korzystanie z formularza elektronicznego znajdującego się na stronie internetowej Agencji lub pobieranie udostępnionych tam plików albo dokumentów wzorcowych, co ułatwi stosowanie standardowego formatu i stanowi gwarancję korzystania z najnowszej wersji wzorów. Bardzo zaleca się korzystanie z internetowej wersji elektronicznej, gdyż w ten sposób można zapisać dokument bezpośrednio w bazie danych Agencji. Przesyłanie elektronicznych plików zalecane jest także ze względu na to, że Agencja może zapisać taki dokument jako plik o określonej strukturze, który można bezpośrednio przesłać do bezpiecznej bazy danych Agencji.
- (7) Każdy certyfikat bezpieczeństwa wydany przez państwo członkowskie otrzymuje niepowtarzalny numer; numer ten ułatwia także rejestrację certyfikatu bezpieczeństwa w ogólnodostępnej bazie danych utworzonej przez Agencję.
- (8) W celu uniknięcia niepotrzebnych obciążeń finansowych i administracyjnych konieczne jest doprecyzowanie, że przedsiębiorstwa kolejowe, które otrzymały certyfikat bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa⁽¹⁾, nie muszą występować o wydanie nowego certyfikatu bezpieczeństwa do dnia 1 stycznia 2011 r. Aktualne certyfikaty bezpieczeństwa zachowują ważność tak długo, jak długo przedsiębiorstwo kolejowe spełnia warunki ich wydania; kiedy tylko jeden z warunków nie jest spełniony (na przykład wygaśnięcie lub zmiana zakresu geograficznego), należy wystąpić o nowy certyfikat. Powyższe nie wyklucza możliwości ubiegania się przez przedsiębiorstwo kolejowe, posiadające już certyfikat wydany na podstawie dyrektywy 2001/14/WE, o certyfikat w nowym, ujednoczonym formacie. Na kwestię tę zwrócono uwagę Komisji w kontekście art. 28 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 21 dyrektywy 96/48/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Certyfikaty bezpieczeństwa wydane na podstawie art. 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/49/WE (część A certyfikatu) posiadają standardowy format określony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Format ten stosuje się każdorazowo, gdy część A certyfikatu jest wydawana, przedłużana, zmieniana lub unieważniana.

Artykuł 2

Certyfikaty bezpieczeństwa wydane na podstawie art. 10 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2004/49/WE (część B certyfikatu) posiadają standardowy format określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Format ten stosuje się każdorazowo, gdy część B certyfikatu jest wydawana, przedłużana, zmieniana lub unieważniana.

Artykuł 3

Wnioski o wydanie części A i/lub części B certyfikatów złożone zgodnie z art. 10 i 12 dyrektywy 2004/49/WE posiadają standardowy format określony w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Wniosek wypełnia się zgodnie z instrukcją podaną w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Każdy certyfikat bezpieczeństwa otrzymuje niepowtarzalny numer, zgodnie z systemem numeracji opisanym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Organ ds. bezpieczeństwa informuje Agencję o wydaniu, przedłużeniu, zmianie lub unieważnieniu części A lub części B certyfikatów bezpieczeństwa, wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE.

Artykuł 6

Wszystkie certyfikaty bezpieczeństwa wydane zgodnie z dyrektywą 2001/14/WE zastępuje się certyfikatami bezpieczeństwa, które zostaną wydane na podstawie dyrektywy 2004/49/WE oraz niniejszego rozporządzenia, najpóźniej w terminie do dnia 1 stycznia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 15.3.2001, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/49/WE.

Zmiana, aktualizacja lub przedłużenie certyfikatu bezpieczeństwa wydanego zgodnie z dyrektywą 2001/14/WE następują na podstawie niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2004/49/WE.

Każde przedsiębiorstwo kolejowe posiadające już certyfikat bezpieczeństwa wydany na podstawie dyrektywy 2001/14/WE ma prawo wystąpić do krajowego organu ds. bezpieczeństwa o wydanie nowego certyfikatu bezpieczeństwa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2004/49/WE.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CERTYFIKAT BEZPIECZEŃSTWA – CZĘŚĆ A

Certyfikat bezpieczeństwa potwierdzający akceptację systemu zarządzania bezpieczeństwem na terenie Unii Europejskiej zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE oraz właściwymi przepisami krajowymi

NUMER IDENTYFIKACYJNY UE

1. PRZEDSIĘBIORSTWO KOLEJOWE, KTÓREGO DOTYCZY CERTYFIKAT

Nazwa prawna:	
Nazwa przedsiębiorstwa kolejowego:	Akronim:
Krajowy numer ewidencyjny:	NIP:

2. ORGAN WYDAJĄCY CERTYFIKAT

Nazwa:
Kraj:

3. INFORMACJE O CERTYFIKACIE

Jest to <ul style="list-style-type: none"> — nowy certyfikat ☐ — przedłużenie certyfikatu ☐ — aktualizacja/zmiana certyfikatu ☐ 	Numer identyfikacyjny UE poprzedniego certyfikatu:
Ważny od:	do:
Rodzaje przewozów:	
Wielkość przewozów:	
Wielkość przedsiębiorstwa kolejowego:	

4. WŁAŚCIWE PRZEPISY KRAJOWE

--

5. INFORMACJE DODATKOWE

--

Data wydania

--

Podpis _____

Wewnętrzny numer referencyjny

--

Pieczęć urzędowa

--

ZAŁĄCZNIK II

CERTYFIKAT BEZPIECZEŃSTWA – CZĘŚĆ B

Certyfikat bezpieczeństwa potwierdzający akceptację regulacji przyjętych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu spełnienia krajowych wymagań w zakresie bezpiecznego wykonywania przewozów na danej sieci zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE oraz właściwymi przepisami krajowymi

NUMER IDENTYFIKACYJNY UE

1. PRZEDSIĘBIORSTWO KOLEJOWE, KTÓREGO DOTYCZY CERTYFIKAT

Nazwa prawna:	
Nazwa przedsiębiorstwa kolejowego:	Akronim:
Krajowy numer ewidencyjny:	NIP:

2. ORGAN WYDAJĄCY CERTYFIKAT

Nazwa:
Kraj:

3. INFORMACJE O CERTYFIKACIE

Jest to	- nowy certyfikat	☐	Numer identyfikacyjny UE poprzedniego certyfikatu:
	- przedłużenie certyfikatu	☐	
	- aktualizacja/zmiana certyfikatu	☐	
Ważny od:		do:	
Rodzaje przewozów:			

4. CERTYFIKAT BEZPIECZEŃSTWA – CZĘŚĆ A (akceptacja systemu zarządzania bezpieczeństwem)

Numer identyfikacyjny UE:

5. OBSŁUGIWANE LINIE

--

6. WARUNKI I OBOWIĄZKI SZCZEGÓLNE

--

7. WŁAŚCIWE PRZEPISY KRAJOWE

--

Data wydania

--

Podpis _____

Wewnętrzny numer referencyjny

--

Pieczęć urzędowa

--

ZAŁĄCZNIK III

Standardowy formularz wniosku i instrukcja jego wypełniania

WNIOSEK O WYDANIE CERTYFIKATU BEZPIECZEŃSTWA

Wniosek o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa potwierdzającego akceptację przyjętego przez przedsiębiorstwo kolejowe systemu zarządzania bezpieczeństwem – certyfikat bezpieczeństwa (część A) – i/lub potwierdzającego akceptację regulacji przyjętych przez przedsiębiorstwo kolejowe w celu spełnienia krajowych wymagań w zakresie bezpiecznego wykonywania przewozów na danej sieci – certyfikat bezpieczeństwa (część B) – zgodnie z dyrektywą 2004/49/WE oraz właściwymi przepisami krajowym

NUMER REFERENCYJNY ORGANU DS. BEZPIECZEŃSTWA

ORGAN DS. BEZPIECZEŃSTWA – INFORMACJE ADRESOWE

- 1.1. Organ ds. bezpieczeństwa, do którego kierowany jest wniosek _____
 1.2. Pełny adres pocztowy (ulica, numer kodu, miejscowość, kraj) _____

- 2.1. Niniejszy wniosek dotyczy CZĘŚCI A CERTYFIKATU
- 2.2. Nowy certyfikat 2.4. Aktualizacja/zmiana certyfikatu
- 2.3. Przedłużenie certyfikatu 2.5. Numer identyfikacyjny UE poprzedniej części A certyfikatu _____

Rodzaje przewozów, których dotyczy wniosek (wybrać jeden lub kilka), oraz szacunkowa całkowita ilość towarów/liczba pasażerów

Przewozy pasażerskie	2.6. W tym przewozy kolejami dużych prędkości ☐	2.8. Poniżej 200 mln osobokilometrów rocznie ☐
	2.7. Bez przewozów kolejami dużych prędkości ☐	2.9. 200 mln lub więcej osobokilometrów rocznie ☐
Przewozy towarowe	2.10. W tym przewozy ładunków niebezpiecznych ☐	2.12. Poniżej 500 mln tonokilometrów rocznie ☐
	2.11. Bez przewozów ładunków niebezpiecznych ☐	2.13. 500 mln lub więcej tonokilometrów rocznie ☐
	2.14. Tylko manewry ☐	
	2.15. Termin uruchomienia przewozów _____	

Przedsiębiorstwo kolejowe składające wniosek należy do następujących kategorii ze względu na szacunkową liczbę pracowników

2.16. Mikroprzedsiębiorstwo ☐	2.18. Średnie przedsiębiorstwo ☐
2.17. Małe przedsiębiorstwo ☐	2.19. Duże przedsiębiorstwo ☐
3.1. Niniejszy wniosek dotyczy CZĘŚCI B CERTYFIKATU ☐	
3.2. Nowy certyfikat ☐	3.4. Aktualizacja/zmiana certyfikatu ☐
3.3. Przedłużenie certyfikatu ☐	3.5. Numer identyfikacyjny UE poprzedniej części B certyfikatu _____

Rodzaje przewozów, których dotyczy wniosek (wybrać jeden lub kilka), oraz szacunkowa ilość towarów/liczba pasażerów przewożonych na sieci, której dotyczyć będzie część B certyfikatu

Przewozy pasażerskie	3.6. W tym przewozy kolejami dużych prędkości	☐	3.8. Poniżej 200 mln osobokilometrów rocznie	☐
	3.7. Bez przewozów kolejami dużych prędkości	☐	3.9. 200 mln lub więcej osobokilometrów rocznie	☐
Przewozy towarowe	3.10. W tym przewozy ładunków niebezpiecznych	☐	3.12. Poniżej 500 mln tonokilometrów rocznie	☐
	3.11. Bez przewozów ładunków niebezpiecznych	☐	3.13. 500 mln lub więcej tonokilometrów rocznie	☐
- 3.14. Tylko manewry
- 3.15. Termin uruchomienia przewozów _____
- 3.16. Linie, na których planuje się wykonywanie przewozów

Jeśli wnioskodawca posiada już ważną część A certyfikatu (akceptacja systemu zarządzania bezpieczeństwem), należy podać następujące informacje

- 3.17. Numer identyfikacyjny UE części A certyfikatu bezpieczeństwa _____
- 3.18. Państwo, które wydało część A certyfikatu bezpieczeństwa _____

JEŚLI WNIOSKODAWCA POSIADA JUŻ CO NAJMNIJ JEDNĄ WAŻNĄ CZĘŚĆ B CERTYFIKATU, NALEŻY PODAĆ NASTĘPUJĄCE INFORMACJE

- 4.1. Numery identyfikacyjne UE wydanych części B certyfikatu _____

JEŚLI WNIOSKODAWCA POSIADA KONCESJĘ I WYSTĘPUJE O CERTYFIKAT LUB CZĘŚĆ A I/LUB CZĘŚĆ B CERTYFIKATU, NALEŻY PODAĆ NASTĘPUJĄCE INFORMACJE

- 4.2. Numer zgłoszenia UE koncesji _____
- 4.3. Państwo, które wydało koncesję _____

INFORMACJE O WNIOSKODAWCY

- 5.1. Nazwa prawna _____
- 5.2. Nazwa przedsiębiorstwa kolejowego _____ 5.3. Akronim _____
- 5.4. Pełny adres pocztowy (ulica, numer kodu, miejscowość, kraj) _____
- 5.5. Numer telefonu _____ 5.6. Numer faksu _____
- 5.7. Adres e-mail _____ 5.8. Strona internetowa _____
- 5.9. Krajowy numer ewidencyjny _____ 5.10. NIP _____
- 5.11. Pozostałe informacje _____

Informacje o osobie, z którą należy się kontaktować

- 6.1. Nazwisko i imię _____
- 6.2. Pełny adres pocztowy (ulica, numer kodu, miejscowość, kraj) _____

6.3. Numer telefonu _____ 6.4. Numer faksu _____

6.5. Adres e-mail _____

Wnioskodawca _____
(imię i nazwisko)

Data _____ Podpis _____

Wewnętrzny numer referencyjny

_____ Data otrzymania wniosku _____

MIEJSCE PRZEZNACZONE DLA ORGANU,
DO KTÓREGO KIEROWANY JEST WNIOSEK

STRONA PRZEWODNIA DLA ZAŁĄCZNIKÓW DO WNIOSKU

DOKUMENTACJA ZŁOŻONA ODNOŚNIE DO

CZĘŚCI A

- 7.1. Streszczenie instrukcji dotyczącej systemu zarządzania bezpieczeństwem, o którym mowa w art. 9 dyrektywy 2004/49/WE i w załączniku III do niej
- 7.2. Kopia koncesji (jeśli dotyczy)
- 7.3. Nie dotyczy

CZĘŚCI B

- 8.1. Kopia części A certyfikatu
- 8.2. Kopia koncesji (jeśli dotyczy)
- 8.3. Nie dotyczy
- 8.4. Kopia polisy ubezpieczeniowej OC lub zabezpieczenia finansowego w tym zakresie, dołączonych do koncesji
- 8.5. Wykaz niezbędnych przepisów i specyfikacji TSI w odniesieniu do procesów w systemie zarządzania bezpieczeństwem oraz dokumentacji ich wdrażania
- 8.6. Wykaz różnych kategorii pracowników etatowych lub kontraktowych
- 8.7. Opis procesów dotyczących pracowników w systemie zarządzania bezpieczeństwem, wymaganych przepisami krajowymi lub przepisami specyfikacji TSI, oraz odesłanie do odpowiednich certyfikatów krajowych, jeśli dotyczy
- 8.8. Wykaz różnych rodzajów taboru
- 8.9. Opis procesów dotyczących taboru w systemie zarządzania bezpieczeństwem, wymaganych przepisami krajowymi lub przepisami TSI, oraz odesłanie do odpowiednich certyfikatów krajowych, jeśli dotyczy
- 8.10. Inne (wyszczególnić)

Wewnętrzny numer referencyjny _____

Data otrzymania wniosku _____

MIEJSCE PRZEZNACZONE DLA ORGANU,
DO KTÓREGO KIEROWANY JEST WNIOSEK

INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA WNIOSKU

Informacje, jakie należy podać we wniosku o wydanie certyfikatu bezpieczeństwa – część A i część B

WSTĘP

Przedsiębiorstwo kolejowe (zwane dalej również „wnioskodawcą”) składa niniejszy wniosek, ubiegając się o wydanie części A i/lub w części B certyfikatu bezpieczeństwa (art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE). Jeśli nie podano inaczej, odesłania w niniejszym dokumencie dotyczą artykułów dyrektywy 2004/49/WE.

Występując o jedną z części certyfikatu lub obydwie części certyfikatu, przedsiębiorstwo kolejowe może skorzystać z niniejszego wzoru wniosku i przekazać go do właściwego organu ds. bezpieczeństwa wydającego certyfikaty. Pozwoli to właściwemu organowi rozpatrzyć wniosek bez zbędnej zwłoki, w każdym przypadku z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 12 ust. 1.

Przedsiębiorstwo kolejowe musi wypełnić wszystkie pola we wniosku i podać wszelkie niezbędne informacje.

Część A i część B certyfikatu bezpieczeństwa

Niniejszy wniosek pozwala przedsiębiorstwu kolejowemu wystąpić równocześnie o wydanie zarówno części A, jak i części B certyfikatu, lub ubiegać się o tylko jedną z nich. Formularz może służyć do wystąpienia z wnioskiem o nowy certyfikat, przedłużenie, aktualizację lub zmianę części A i/lub części B certyfikatu (zgodnie z art. 10 ust. 5).

Możliwe jest wystąpienie z wnioskiem o wydanie tylko nowej części A certyfikatu, a następnie, w późniejszym terminie, wystąpienie o pierwszą część B certyfikatu.

Występując tylko o część B certyfikatu należy posiadać ważną część A certyfikatu.

Rodzaj i zakres działalności kolejowej

Zgodnie z art. 10 ust. 5 certyfikat bezpieczeństwa podlega pełnej lub częściowej aktualizacji w przypadku zasadniczej zmiany rodzaju lub zakresu działalności, a posiadacz certyfikatu zobowiązany jest niezwłocznie poinformować właściwy organ ds. bezpieczeństwa o wszelkich istotnych zmianach warunków, na podstawie których wydano stosowną część certyfikatu bezpieczeństwa. W związku z tym zarówno dla organu ds. bezpieczeństwa, jak i dla przedsiębiorstwa kolejowego istotne znaczenie ma ustalenie „rodzaju” i „zakresu” przewozów.

„Rodzaj” i „zakres” stanowią we Wspólnocie podstawę ważności części A certyfikatu oraz odniesienie dla zdefiniowania „takiej samej działalności w transporcie kolejowym” (art. 10 ust. 3) na terenie całej Wspólnoty.

„Rodzaj” przewozów obejmuje przewozy pasażerskie, włączając i wyłączając przewozy kolejami dużych prędkości, przewozy towarowe, włączając i wyłączając przewozy ładunków niebezpiecznych, a także tylko usługi manewrowe.

„Zakres” działalności przedsiębiorstwa kolejowego charakteryzuje liczba pasażerów lub ilość towarów oraz szacunkowa wielkość przedsiębiorstwa kolejowego wyrażona liczbą pracowników pracujących w sektorze kolejowym (mikroprzedsiębiorstwo, małe, średnie, duże przedsiębiorstwo).

Dla wszystkich części B certyfikatu „rodzaj” i „zakres” działalności wykonywanej globalnie przez to samo przedsiębiorstwo kolejowe w jednym lub w kilku państwach członkowskich muszą być zgodne z „rodzajem” i „zakresem” działalności dla części A certyfikatu.

Wszystkie informacje w polach od [2.6] do [2.19] i od [3.6] do [3.16] są niezbędne w celu ustalenia, czy przewozy, które miałyby być świadczone na podstawie certyfikatu bezpieczeństwa, o który występuje wnioskodawca, odpowiadają pozostałej działalności w zakresie przewozów kolejowych, wykonywanej przez wnioskodawcę na podstawie poprzednio otrzymanych certyfikatów.

INFORMACJE DODATKOWE

Strona 3 formularza zawiera wykaz dokumentów, które należy dołączyć do każdego wniosku. Stanowi ona listę referencyjną zarówno dla wnioskodawcy, jak i dla organu wydającego certyfikaty, i może być wykorzystana jako strona przewodnia dla załączników do wniosku (każdy kwadrat musi być zakreślony stosownie do okoliczności).

Dla ułatwienia każde pole we wniosku zostało opatrzone numerem i wyjaśnione na kolejnych stronach.

Osoba odpowiedzialna za zatwierdzenie wniosku złożonego zgodnie z zamieszczonym wzorem podpisuje w odpowiednim miejscu dokument dostarczony do organu wydającego certyfikaty. Nazwisko osoby podpisującej musi być dodatkowo czytelnie napisane.

OBJAŚNIENIA I INSTRUKCJA WYPEŁNIANIA

- 1.1.-1.2. Nazwa i adres organu ds. bezpieczeństwa, do którego kierowany jest wniosek. Aktualne dane można znaleźć między innymi na stronach internetowych Europejskiej Agencji Kolejowej (www.era.eu.int) lub na stronach internetowych organu ds. bezpieczeństwa wydającego certyfikat (jeśli występuje).
- 2.1. Pole to należy zaznaczyć, składając wniosek dotyczący części A certyfikatu bezpieczeństwa. W takim przypadku należy także podać dodatkowe informacje, zaznaczając odpowiednie pola poniżej w celu określenia rodzaju i zakresu działalności wykonywanej przez przedsiębiorstwo kolejowe.
- 2.2. Wnioskodawca musi zaznaczyć to pole w następujących przypadkach:
 - A) występując po raz pierwszy o wydanie części A certyfikatu bezpieczeństwa;
 - B) jeśli poprzedni certyfikat bezpieczeństwa, dla tego samego rodzaju i zakresu działalności, został unieważniony;
 - C) we wszystkich pozostałych przypadkach, których nie uwzględniono w polach [2.3] i [2.4].

- 2.3. Ważność certyfikatu bezpieczeństwa przedłuża się na wniosek przedsiębiorstwa kolejowego w odstępach nieprzekraczających pięciu lat (art. 10 ust. 5).
- 2.4. Każdorazowa istotna zmiana rodzaju i zakresu działalności przedsiębiorstwa kolejowego wymaga pełnej lub częściowej aktualizacji certyfikatu bezpieczeństwa, a tym samym złożenia wniosku o aktualizację lub zmianę certyfikatu; ponadto posiadacz certyfikatu bezpieczeństwa niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach warunków, na podstawie których wydano stosowną część certyfikatu, a także w przypadku wprowadzenia nowych kategorii pracowników lub taboru (art. 10 ust. 5).
- 2.5. Należy podać pełny numer identyfikacyjny UE ewentualnego poprzedniego certyfikatu bezpieczeństwa w części A, którego dotyczy wniosek składany do organu ds. bezpieczeństwa wskazanego w polach [1.1] i [1.2].
- 2.6.-2.7. W przypadku gdy wniosek dotyczy również bądź wyłącznie przewozów pasażerskich, zaznaczając odpowiednie pole, należy podać, czy działalność taka obejmować będzie przewozy kolejami dużych prędkości. Wybrać można tylko jedną opcję. Jednak przewozy odnoszące się do wybranej opcji [2.6 lub 2.7] obejmują również wszelkie pozostałe rodzaje przewozów pasażerskich (tj. przewozy regionalne, przewozy krótko-, średnio- i dalekodystansowe itp.), jak również pozostałą działalność konieczną do wykonywania przewozów pasażerskich, których dotyczy wniosek (manewrowanie itp.). Definicje przewozów kolejami dużych prędkości podano w załączniku I do dyrektywy 96/48/WE.
- 2.8.-2.9. W przypadku gdy wniosek dotyczy przewozów pasażerskich [2.6 lub 2.7], zaznaczając odpowiednie pole, należy podać szacunkową aktualną lub planowaną roczną wielkość przewozów wyrażoną w osobokilometrach. Wybrać można tylko jedną opcję. Przewidziane kategorie są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1192/2003 w sprawie statystyki transportu kolejowego.
- 2.10.-2.11. W przypadku gdy wniosek dotyczy również bądź wyłącznie przewozów towarowych, zaznaczając odpowiednie pole, należy podać, czy działalność taka obejmować będzie przewozy ładunków niebezpiecznych. Wybrać można tylko jedną opcję. Jednak przewozy odnoszące się do wybranej opcji [2.10 lub 2.11] obejmują również wszelkie pozostałe rodzaje przewozów towarowych, których nie określono w sposób jednoznaczny, jak również pozostałą działalność konieczną do wykonywania przewozów towarowych, których dotyczy wniosek (manewrowanie itp.). Definicje ładunków niebezpiecznych podano w dyrektywie 96/49/WE i w załącznikach do niej.
- Przewoźników wykonujących przewozy kolejowe na wewnętrzne potrzeby kolei zalicza się do kategorii przewozów towarowych (np. spółki zajmujące się utrzymaniem torowisk, przewożące maszyny z miejsca na miejsce lub spółki obsługujące pociągi pomiarowe).
- 2.12.-2.13. W przypadku, gdy wniosek dotyczy przewozów towarowych [2.10 lub 2.11], zaznaczając odpowiednie pole, należy podać szacunkową aktualną lub planowaną roczną wielkość przewozów wyrażoną w tonokilometrach. Wybrać można tylko jedną opcję. Przewidziane kategorie są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1192/2003 w sprawie statystyki transportu kolejowego.
- 2.14. Pole to należy zaznaczyć, jeśli wnioskodawca zamierza realizować tylko usługi manewrowe bez wykonywania przewozów pasażerskich lub towarowych.
- 2.15. Należy podać datę planowanego uruchomienia przewozów, których dotyczy wniosek (pasażerskie, towarowe, tylko manewry), lub – w przypadku przedłużenia, aktualizacji albo zmiany certyfikatu – datę wnioskowanego początku ważności certyfikatu, zastępującego poprzedni certyfikat.
- 2.16. Jeśli liczba pracowników zatrudnionych w sektorze kolejowym lub przy ruchu kolejowym i związanych z nim czynnościach, w tym podwykonawców, wynosi od 0 (a zatem pracownikiem jest jedynie przedsiębiorca) do 9 osób, należy wybrać opcję „mikroprzedsiębiorstwo”. Należy odnieść się do definicji dotyczącej wielkości przedsiębiorstwa stosowanej przez DG ENTR. Wybrać można tylko jedną opcję [2.16 – 2.17 – 2.18 – 2.19].
- 2.17. Jeśli liczba pracowników zatrudnionych w sektorze kolejowym lub przy ruchu kolejowym i związanych z nim czynnościach, w tym podwykonawców, wynosi od 10 do 49 osób, należy wybrać opcję „małe przedsiębiorstwo”. Należy odnieść się do definicji dotyczącej wielkości przedsiębiorstwa stosowanej przez DG ENTR. Wybrać można tylko jedną opcję [2.16 – 2.17 – 2.18 – 2.19].

- 2.18. Jeśli liczba pracowników zatrudnionych w sektorze kolejowym lub przy ruchu kolejowym i związanych z nim czynnościach, w tym podwykonawców, wynosi od 50 do 249 osób, należy wybrać opcję „średnie przedsiębiorstwo”. Należy odnieść się do definicji dotyczącej wielkości przedsiębiorstwa stosowanej przez DG ENTR. Wybrać można tylko jedną opcję [2.16 – 2.17 – 2.18 – 2.19].
- 2.19. Jeśli liczba pracowników zatrudnionych w sektorze kolejowym lub przy ruchu kolejowym i związanych z nim czynnościach, w tym podwykonawców, wynosi 250 lub więcej osób, należy wybrać opcję „duże przedsiębiorstwo”. Należy odnieść się do definicji dotyczącej wielkości przedsiębiorstwa stosowanej przez DG ENTR. Wybrać można tylko jedną opcję [2.16 – 2.17 – 2.18 – 2.19].
- 3.1. Pole to należy zaznaczyć, składając wniosek dotyczący części B certyfikatu bezpieczeństwa. W takim przypadku należy także podać dodatkowe informacje, zaznaczając odpowiednie pola poniżej w celu określenia rodzaju i zakresu działalności wykonywanej przez przedsiębiorstwo kolejowe.
- 3.2. Wnioskodawca musi zaznaczyć to pole w następujących przypadkach:
- A) występując o wydanie pierwszej lub kolejnej części B nowego certyfikatu bezpieczeństwa;
 - B) jeśli poprzedni certyfikat bezpieczeństwa, dla tego samego rodzaju i zakresu działalności, został unieważniony;
 - C) we wszystkich pozostałych przypadkach, których nie uwzględniono w polach 3.3 i 3.4.
- 3.3. Ważność certyfikatu bezpieczeństwa przedłuża się na wniosek przedsiębiorstwa kolejowego w odstępach nieprzekraczających pięciu lat (art. 10 ust. 5).
- 3.4. Każdorazowa istotna zmiana rodzaju i zakresu działalności przedsiębiorstwa kolejowego wymaga pełnej lub częściowej aktualizacji certyfikatu bezpieczeństwa, a tym samym złożenia wniosku o aktualizację lub zmianę certyfikatu; ponadto posiadacz certyfikatu bezpieczeństwa niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach warunków, na podstawie których wydano stosowną część certyfikatu, a także w przypadku wprowadzenia nowych kategorii pracowników lub taboru (art. 10 ust. 5).
- 3.5. Należy podać pełny numer identyfikacyjny UE ewentualnej poprzedniej części B certyfikatu bezpieczeństwa, której dotyczy wniosek składany do organu ds. bezpieczeństwa wskazanego w polach [1.1] i [1.2].
- 3.6.-3.7. Tak jak [2.6] – [2.7] (patrz: powyżej).
- 3.8.-3.9. Tak jak [2.8] – [2.9] (patrz: powyżej).
- 3.10.-3.11. Tak jak [2.10] – [2.11] (patrz: powyżej).
- 3.12.-3.13. Tak jak [2.12] – [2.13] (patrz: powyżej).
- 3.14. Tak jak [2.14] (patrz: powyżej).
- 3.15. Tak jak [2.15] (patrz: powyżej).
- 3.16. Część B certyfikatu bezpieczeństwa może obejmować całą sieć kolejową państwa członkowskiego lub tylko jej wybraną część (art. 10 ust. 1), konieczne jest zatem wyraźne określenie wszystkich linii, na których planowane są przewozy (pasażerskie, towarowe lub tylko manewry). Nazwy linii podano w „sprawozdaniu o stanie sieci” (patrz: art. 3 dyrektywy 2001/14/WE i załącznik I do niej). Określając linie, przedsiębiorstwa kolejowe muszą stosować powyższe nazewnictwo. Jeśli ilość miejsca jest niewystarczająca, wnioskodawca może dołączyć załączniki do wniosku, wyszczególniając je w tym polu.
- 3.17. Informację tę należy podać tylko jeśli wnioskodawca występuje o wydanie nowej części B certyfikatu bezpieczeństwa lub o jej przedłużenie, aktualizację bądź zmianę i posiada już ważną część A certyfikatu bezpieczeństwa. Numer identyfikacyjny UE nadaje każdy organ wydający certyfikaty zgodnie z ustalonymi zasadami dotyczącymi numeracji, które zostaną udostępnione przez Europejską Agencję Kolejową. Podane informacje nie zwalniają wnioskodawcy z obowiązku przedłożenia kopii części A certyfikatu bezpieczeństwa wraz ze składanym wnioskiem [8.1]. Jeśli nie ma numeru identyfikacyjnego, należy wpisać „NIE DOTYCZY”.

- 3.18. W polu tym należy podać nazwę państwa, które wydało część A certyfikatu bezpieczeństwa (tj. państwo, do którego należy organ wydający certyfikat). Podanie informacji nie zwalnia wnioskodawcy z obowiązku przedłożenia kopii części A certyfikatu bezpieczeństwa wraz ze składanym wnioskiem [8.1].
- 4.1. Informację tę należy podać tylko w przypadku, gdy wnioskodawca posiada co najmniej jedną ważną część B certyfikatu bezpieczeństwa. Należy podać numery identyfikacyjne UE wydanych części B certyfikatu bezpieczeństwa, oddzielając je w razie potrzeby ukośnikiem „/”. Wnioskodawca nie musi przedkładać kopii części B certyfikatu bezpieczeństwa wraz ze składanym wnioskiem.
- 4.2. Informację tę należy podać, tylko występując o wydanie części A certyfikatu bezpieczeństwa i/lub części B w przypadku, gdy przedsiębiorstwo kolejowe posiada już ważną koncesję (dyrektywa Rady 95/18/WE zmieniona dyrektywą 2001/13/WE). Podanie informacji nie zwalnia wnioskodawcy z obowiązku przedłożenia kopii koncesji wraz ze składanym wnioskiem [7.2 i 8.2].
- UWAGA: Przedsiębiorstwo kolejowe w rozumieniu dyrektywy 2001/14/WE musi posiadać koncesję zgodną z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi, natomiast przedsiębiorstwo kolejowe w rozumieniu dyrektywy 2004/49/WE nie zawsze musi posiadać koncesję.
- 4.3. W polu tym należy podać nazwę państwa, które wydało koncesję (tj. państwo, do którego należy organ wydający koncesje). Podanie informacji nie zwalnia wnioskodawcy z obowiązku przedłożenia kopii koncesji wraz ze składanym wnioskiem [7.2 i 8.2].
- 5.1. Jeśli „nazwa prawna” różni się od „nazwy przedsiębiorstwa kolejowego”, należy podać obie nazwy.
- 5.2.-5.8. Każdy wnioskodawca musi podać niezbędne informacje umożliwiające organowi wydającemu certyfikat kontakt z przedsiębiorstwem kolejowym (jeżeli to możliwe, należy podać numer telefoniczny centrali, a nie osoby odpowiedzialnej za certyfikację; numery telefonu i faksu powinny zawierać numer kierunkowy kraju; adres poczty elektronicznej powinien być centralnym adresem poczty elektronicznej przedsiębiorstwa kolejowego). Dane kontaktowe przedsiębiorstwa kolejowego powinny obejmować adres ogólny, bez wskazywania konkretnych osób, o których informacje można podać w polach [6.1]–[6.5]. Podanie adresu strony internetowej [5.8] nie jest obowiązkowe.
- 5.9.-5.10. Jeśli przedsiębiorstwu kolejowemu składającemu wniosek przydzielono na podstawie prawa krajowego kilka numerów ewidencyjnych, wniosek umożliwia wpisanie zarówno numeru NIP [5.10], jak i drugiego numeru ewidencyjnego [5.9] (np. z rejestru handlowego).
- 5.11. W razie konieczności można podać dodatkowe informacje, które nie były wymagane w innych polach.
- 6.1.-6.5. Osoba, z którą należy się kontaktować, stanowi w trakcie całego procesu certyfikacji łącznik pomiędzy przedsiębiorstwem kolejowym składającym wniosek a organem wydającym certyfikat. W razie konieczności osoba ta służy wsparciem, pomocą, informacją, wyjaśnieniami i stanowi punkt odniesienia dla organu rozpatrującego wniosek. Numery telefonu i faksu powinny zawierać numer kierunkowy kraju. Podanie adresu poczty elektronicznej nie jest obowiązkowe.
- 7.1. Dokument ten należy przedstawić tylko jeśli wnioskodawca występuje o wydanie części A certyfikatu bezpieczeństwa (nowej, przedłużonej, uaktualnionej, zmienionej). „Streszczenie instrukcji dotyczącej systemu zarządzania bezpieczeństwem (SMS)” oznacza tutaj dokument, w którym przedstawiono i omówiono najważniejsze elementy tego systemu w przedsiębiorstwie kolejowym. Musi on zawierać szczegółowe dane i informacje oraz potwierdzenie różnych procesów lub norm/przepisów wdrożonych w przedsiębiorstwie (albo będących w fazie wdrażania), a także odniesienia do elementów wskazanych w art. 9 i załączniku III lub powiązania z nimi.
- 7.2. Przedsiębiorstwo kolejowe w rozumieniu dyrektywy 2001/14/WE musi posiadać koncesję zgodną z odpowiednimi przepisami wspólnotowymi. Jednak zgodnie z definicją podaną w dyrektywie 2004/49/WE przedsiębiorstwo kolejowe nie musi posiadać koncesji, zatem zobowiązane jest przedłożyć kopię ważnej koncesji, tylko jeśli taką posiada. W przypadku braku koncesji należy wybrać opcję „Nie dotyczy” [7.3 i/lub 8.3].
- 7.3. Patrz: [7.2].
- 8.1. Jeśli wniosek dotyczy tylko części B certyfikatu bezpieczeństwa (nowej, przedłużonej, uaktualnionej, zmienionej), a nie dotyczy części A certyfikatu bezpieczeństwa, należy przedłożyć kopię ważnej części A certyfikatu bezpieczeństwa.
- 8.2. Tak jak [7.2] (patrz: powyżej).
- 8.3. Tak jak [7.3] (patrz: powyżej).

- 8.4. Zgodnie z art. 9 dyrektywy 95/18/WE przedsiębiorstwo kolejowe powinno posiadać odpowiednie ubezpieczenie lub równoważne porozumienie (np. poręczenie finansowe) w celu pokrycia, zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym, odpowiedzialności cywilnej od wypadków. Potwierdzenie, że koncesjonowane przedsiębiorstwo kolejowe spełnia krajowe wymagania dotyczące ubezpieczenia lub zawarło równoważne porozumienie w celu pokrycia odpowiedzialności cywilnej, stanowi załącznik do koncesji (zalecenie Komisji 2004/358/WE). Wraz z wnioskiem należy przedstawić kopię polisy ubezpieczeniowej OC lub zabezpieczenia finansowego w tym zakresie, stanowiących załącznik do koncesji.
 - 8.5. Wnioskodawca musi przedłożyć wykaz dokumentacji lub samą dokumentację dotyczącą specyfikacji TSI lub ich części oraz – w razie potrzeby – krajowych norm bezpieczeństwa i pozostałych norm dotyczących pracowników, taboru i ogólnie przewozów, które zamierza wykonywać na podstawie certyfikatu, o który występuje. Należy wyraźnie wskazać procesy i dokumentację, w odniesieniu do których stosuje się i wdraża specyfikację TSI. W celu uniknięcia przypadków dublowania się prac i ograniczenia zakresu informacji, należy przedłożyć tylko dokumentację zbiorczą dotyczącą elementów zgodnych z TSI i z pozostałymi wymaganiami określonymi w dyrektywach 96/48/WE i 2001/16/WE.
 - 8.6. Wnioskodawca musi przedłożyć pełny wykaz różnych KATEGORII PRACOWNIKÓW zatrudnionych na etacie lub na podstawie kontraktu przy przewozach, które mają być wykonywane na podstawie certyfikatu, o który występuje. Wykaz KATEGORII PRACOWNIKÓW musi być zgodny z przepisami krajowymi oraz przepisami obowiązującymi na danej sieci, które odnoszą się do ich kategoryzacji.
 - 8.7. Wnioskodawca musi przedłożyć opis lub potwierdzenie tych procesów w ramach systemu zarządzania bezpieczeństwem, które dotyczą PRACOWNIKÓW, w tym potwierdzenie, że spełniają oni wymagania krajowych przepisów prawa i/lub odpowiednich specyfikacji TSI, oraz poświadczenie ich prawidłowej certyfikacji.
 - 8.8. Wnioskodawca musi przedłożyć pełną dokumentację w zakresie różnych RODZAJÓW TABORU, które zamierza wykorzystywać do przewozów wykonywanych na podstawie certyfikatu, o który występuje. RODZAJE TABORU muszą być zgodne z przepisami krajowymi oraz przepisami obowiązującymi na danej sieci, które odnoszą się do jego kategoryzacji.
 - 8.9. Wnioskodawca musi przedłożyć opis lub potwierdzenie tych procesów w ramach systemu zarządzania bezpieczeństwem, które dotyczą TABORU, w tym potwierdzenie, że spełnia on wymagania krajowych przepisów prawa i/lub odpowiednich specyfikacji TSI, oraz poświadczenie jego prawidłowej certyfikacji.
 - 8.10. W tym miejscu należy wymienić wszelkie pozostałe dokumenty dołączone do wniosku. Proszę wpisać numer i rodzaj dokumentu oraz krótki opis jego treści.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Kod ujednoliconego systemu numeracji, zwany europejskim numerem identyfikacyjnym (EIN), dla certyfikatów bezpieczeństwa

Kod kraju (2 litery)		Rodzaj dokumentu (2 cyfry)		Rok wydania (4 cyfry)				Numer kolejny (4 cyfry)			

Przykład:

I	T	1	1	2	0	0	6	0	0	0	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Objaśnienie struktury europejskiego numeru identyfikacyjnego (ENI)

I	T	1	1	2	0	0	6	0	0	0	5
Kod kraju (2 litery)		Rodzaj dokumentu (2 cyfry)		Rok wydania (4 cyfry)				Numer kolejny (4 cyfry)			
Pole 1		Pole 2		Pole 3				Pole 4			

POLE 1 – Kod kraju (2 litery)

Stosuje się kody krajów oficjalnie opublikowane i aktualizowane na europejskich stronach internetowych we *Wspólnym przewodniku praktycznym*, zgodne z normą ISO 3166 alpha-2.

Państwo	Kod	Państwo	Kod	Państwo	Kod
Austria	AT	Węgry	HU	Polska	PL
Belgia	BE	Islandia	IS	Portugalia	PT
Bułgaria	BG	Irlandia	IE	Rumunia	RO
Cypr	CY	Włochy	IT	Słowacja	SK
Republika Czeska	CZ	Łotwa	LV	Słowenia	SI
Dania	DK	Liechtenstein	LI	Hiszpania	ES
Estonia	EE	Litwa	LT	Szwecja	SE
Finlandia	FI	Luksemburg	LU	Szwajcaria	CH
Francja	FR	Norwegia	NO	Zjednoczone Królestwo	UK
Niemcy	DE	Malta	MT		
Grecja	EL	Niderlandy	NL		

Obecnie jedynym istniejącym międzynarodowym organem ds. bezpieczeństwa jest organ ds. bezpieczeństwa tunelu pod kanałem La Manche, któremu przypisano następujący dwuliterowy kod:

MIĘDZYNARODOWY ORGAN DS. BEZPIECZEŃSTWA	Kod
Channel Tunnel Safety Authority	CT

POLE 2 – Rodzaj dokumentu (liczba dwucyfrowa)

Dwie cyfry pozwalające określić rodzaj dokumentu. Pierwsza cyfra określa ogólną klasyfikację dokumentu – czy jest to certyfikat bezpieczeństwa (wartość 1) czy inny rodzaj dokumentu (wartość inna niż 1). Druga cyfra określa podtyp dokumentu – czy jest to część A (wartość 1) czy część B (wartość 2) certyfikatu. Aktualnie możliwe kombinacje określają jedynie dwa występujące przypadki:

[1 1] dla części A certyfikatu bezpieczeństwa;

[1 2] dla części B certyfikatu bezpieczeństwa.

W razie konieczności zastosowania innych kodów system numeracji może zostać rozszerzony. Poniżej przedstawiono proponowany wykaz znanych, możliwych kombinacji dwucyfrowych liczb w odniesieniu do rodzaju dokumentu:

Kombinacja w polu 2	Typ dokumentu	Podtyp dokumentu
[0 1]	Koncesje	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[0 x]	Koncesje	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[1 1]	Certyfikat bezpieczeństwa	Część A
[1 2]	Certyfikat bezpieczeństwa	Część B
[1 x]	Certyfikat bezpieczeństwa	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[2 1]	Dokument potwierdzający autoryzację bezpieczeństwa	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[2 2]	Dokument potwierdzający autoryzację bezpieczeństwa	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[2 x]	Dokument potwierdzający autoryzację bezpieczeństwa	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[3 x]	Certyfikaty dla warsztatów naprawczych	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[4 x]	Certyfikaty dla jednostek notyfikowanych	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia
[5 x] ... [9 x]	Rezerwa (5 typów dokumentów)	Nie dotyczy niniejszego rozporządzenia

POLE 3 – Rok wydania (liczba czterocyfrowa)

Pole to wskazuje rok wydania certyfikatu (w formacie czterocyfrowym rrrr).

POLE 4 – Numer kolejny

Każdy wydawany certyfikat otrzymuje numer kolejny, niezależnie od tego, czy jest to nowy certyfikat, przedłużenie, aktualizacja czy zmiana certyfikatu. Nawet w przypadku unieważnienia certyfikatu przypisany mu numer nie może zostać ponownie użyty.

Każdego roku numeracja rozpoczyna się od zera.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 654/2007**z dnia 13 czerwca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 z dnia 27 maja 1997 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę oraz mrożone mięso bawole ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuły 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 936/97 określają warunki składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz mięsa wyszczególnionego w art. 2 lit. f) tego rozporządzenia.
- (2) Artykuł 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 936/97 ustala na 11 500 ton ilość wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny, odpowiadającej określeniu podanemu w tym samym postanowieniu, która może

być importowana na warunkach specjalnych w okresie od 1 lipca 2006 r. do 30 czerwca 2007 r.

- (3) Należy przypomnieć, że z pozwoleń, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, można korzystać przez cały okres ich ważności jedynie w takim zakresie, na jaki pozwalają przepisy weterynaryjne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz wysokiej jakości świeżej, chłodzonej i mrożonej wołowiny i cielęciny, o której mowa w art. 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 936/97, złożony w okresie między od 1 do 5 czerwca 2007 r., jest uwzględniany w całości.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 28.5.1997, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 317/2007 (Dz.U. L 84 z 24.3.2007, str. 4).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 czerwca 2007 r.

w sprawie zharmonizowanego monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w przypadku *Salmonella* u drobiu i świń

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2421)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/407/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającą decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającą dyrektywę Rady 92/117/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2003/99/WE państwa członkowskie zapewniają, że monitorowanie dostarcza porównywalnych danych na temat występowania oporności odzwierzęcych czynników chorobotwórczych na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz, w zakresie w jakim stanowią one zagrożenie dla zdrowia publicznego, innych czynników.
- (2) Podczas warsztatów FAO/OIE/WHO z 2003 r. poświęconych ocenie naukowej stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych nie u ludzi oraz oporności przeciwdrobnoustrojowej stwierdzono, że istnieją niezbita dowody na

negatywne konsekwencje dla zdrowia ludzkiego wynikające z opornych organizmów powstałych na wskutek stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych nie u ludzi: nasilone występowanie infekcji, zwiększona liczba niepowodzeń w przeprowadzanym leczeniu (w niektórych przypadkach – zgon) oraz większy stopień ciężkości objawów klinicznych, jak to zostało udowodnione np. w przypadku infekcji ludzi *salmonellą* oporną na fluorochinolon. Zostało udowodnione, że ilość i sposób stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych nie u ludzi ma wpływ na występowanie opornych bakterii u zwierząt oraz w żywności, a w związku z tym na narażenie ludzi na takie oporne bakterie (wspólne warsztaty eksperckie FAO/OIE/WHO, 2003 r.). Jednak należy zauważyć, że największym problemem w medycynie związanych z opornością jest spowodowanych stosowaniem przez ludzi oraz przedawkowaniem środków przeciwdrobnoustrojowych w celu terapii i profilaktyki (Parlament Europejski, październik 2006 r.).

- (3) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) podaje we „Wspólnotowym sprawozdaniu zbiorczym w sprawie tendencji w chorobach odzwierzęcych i ich źródeł, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz ognisk chorobowych przenoszonych przez żywność w Unii Europejskiej w 2005 r.”⁽²⁾, że względnie duża proporcja izolatów *Campylobacter* oraz *Salmonella* pochodzących od zwierząt i z żywności była oporna na środki przeciwdrobnoustrojowe, powszechnie stosowane w leczeniu chorób u ludzi. Infekcje przenoszone przez żywność, spowodowane tego typu opornymi bakteriami, stwarzają szczególne ryzyko dla ludzi z powodu możliwości niepowodzenia leczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 352).

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2006), 94.

- (4) Panel naukowy ds. zagrożeń biologicznych oraz panel naukowy ds. zdrowia i dobrostanu zwierząt EFSA przyjął opinię na temat „Przeglądu wspólnotowego sprawozdania zbiorczego w sprawie tendencji w chorobach odzwierzęcych, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w Unii Europejskiej w 2004 r. ⁽¹⁾” podczas posiedzeń w dniach 7 i 8 września 2006 r. W odniesieniu do testów na oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe w opinii zwrócono uwagę na to, jak ważne jest dostarczanie szczegółowych informacji o *Salmonella* serowar dla każdego izolatu oraz zharmonizowanie punktów krytycznych stosowanych w ocenie oporności i sprawozdawczości.
- (5) Dnia 20 lutego 2007 r. grupa zadaniowa EFSA ds. zbierania danych na temat chorób odzwierzęcych przyjęła „Sprawozdanie wraz z propozycją zharmonizowanego systemu monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w odniesieniu do *Salmonella* u ptactwa domowego (*Gallus gallus*), indyków i świń oraz *Campylobacter jejuni* i *C. coli* w odniesieniu do brojlerów” ⁽²⁾. Sprawozdanie zawiera zalecenia w sprawie zharmonizowanego systemu monitorowania oraz zharmonizowanej metodologii w odniesieniu do badania podatności.
- (6) W świetle rosnącego zagrożenia dla zdrowia publicznego wynikającego z oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz dowodów na to, że stosowane antybiotyków ma wpływ na takie zagrożenie, należy zbierać we wszystkich państwach członkowskich porównywalne informacje na temat występowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w odzwierzęcych czynnikach chorobotwórczych w drodze wdrożenia art. 7 dyrektywy 2003/99/WE. Wdrożenie to powinno przebiegać w oparciu o propozycję grupy zadaniowej EFSA oraz nie powinno stanowić uszczerbku dla przyszłych zasad wdrożenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza decyzja ustanawia szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe zgodnie z art. 7 ust. 3 oraz załącznikiem II część

B dyrektywy 2003/99/WE, które powinny zostać przeprowadzone w państwach członkowskich. Obejmuje ona *Salmonella* spp. u ptactwa domowego (*Gallus gallus*), indyków i świń przeznaczonych do uboju, nie naruszając dodatkowego monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe zgodnie z wymogami art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/99/WE.

Artykuł 2

Zbieranie i analiza izolatów

Zbieranie izolatów *Salmonella* spp., o których mowa w art. 1, oraz ich analiza prowadzone są przez właściwy organ lub pod jego nadzorem zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku.

Artykuł 3

Poufność danych

Zgromadzone dane oraz wyniki krajowe podaje się do publicznej wiadomości w formie gwarantującej poufność.

Artykuł 4

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2006), 403, 1–62.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2007), 96, 1–46.

ZAŁĄCZNIK

SPECYFIKACJE TECHNICZNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

1. Pochodzenie izolatów

Izolaty *Salmonella* zebrane w wyniku programów kontrolnych i monitorowania, przeprowadzanych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i/lub decyzjami Komisji 2006/662/WE ⁽²⁾ i 2006/668/WE ⁽³⁾ gromadzi się w celu monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe zgodnie z tabelą 1.

Tabela 1

Lata, w których określone odzwierzcę czynniki chorobotwórcze wyizolowane u wskazanych populacji zwierząt są wybierane do badania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe

Rok	Wszystkie serowary <i>Salmonella</i>			
	Kury nioski	Brojlery	Indyki	Świnie przeznaczone do uboju
2007			X (*)	X (**)
2008	X			
2009	X	X		
2010	X	X	X	
2011	X	X	X	X
2012	X	X	X	X

(*) Izolaty z próbek pobranych w 2007 r. i przechowywane zgodnie z przepisami decyzji 2006/662/WE.

(**) Izolaty z próbek pobranych w 2007 r. i przechowywane zgodnie z przepisami decyzji 2006/668/WE.

Monitorowanie obejmuje nie więcej niż jeden izolat serowaru *Salmonella* rocznie pochodzący z tej samej jednostki epidemiologicznej. Jednostką epidemiologiczną w przypadku kur niosek, brojlerów i indyków jest stado. W przypadku świń jednostką epidemiologiczną jest gospodarstwo.

2. Liczba izolatów, które mają zostać poddane badaniom

Roczna liczba izolatów *Salmonella* dla każdego państwa członkowskiego, które mają zostać włączone do monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, wynosi 170 dla badanej populacji (tj. kur niosek, indyków oraz świń przeznaczonych do uboju).

W państwach członkowskich, w których w każdym roku do celów programów kontrolnych i monitorowania dostępna jest mniejsza liczba izolatów niż liczba wymagana do docelowej próby, do monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe włącza się wszystkie izolaty.

W państwach członkowskich, w których dostępna jest większa liczba izolatów, włącza się wszystkie izolaty lub reprezentatywną losowo wybraną próbę, która jest równa lub większa niż próba docelowa.

3. Badanie wrażliwości na środki przeciwdrobnoustrojowe

W celu określenia wrażliwości na *Salmonella* państwa członkowskie powinny przebadać przynajmniej te środki przeciwdrobnoustrojowe, które są określone w tabeli 2, używając podanych wartości odcięcia oraz odpowiedniego zakresu stężeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 272 z 3.10.2006, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, str. 51.

Metody rozcieńczania są przeprowadzane zgodnie z metodami opisanymi przez Europejski Komitet Badania Wrażliwości Drobnoustrojów (EUCAST) oraz Instytut Norm Klinicznych i Laboratoryjnych (CLSI), przyjętymi za międzynarodowe metody wzorcowe (norma ISO 20776-1:2006). Zaleca się fagotypowanie wybranych izolatów *S. Enteritidis* i *S. Typhimurium*.

4. Zbieranie danych i sprawozdawczość

Wyniki monitorowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe są oceniane i umieszczane w sprawozdaniach zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/99/WE oraz w rocznym sprawozdaniu w sprawie tendencji w chorobach odzwierzęcych i ich źródeł, odzwierzęcych czynników chorobotwórczych oraz odporności antymikrobiologicznej.

Nie naruszając przepisów załącznika IV dyrektywy 2003/99/WE, w sprawozdaniach należy umieszczać następujące informacje w odniesieniu do *Salmonella* u kur niosek, brojlerów, indyków oraz świń:

- pochodzenie izolatów, tj. badanie podstawowe, program kontroli, bierny nadzór,
- liczba izolatów przebadanych pod względem wrażliwości,
- liczba izolatów na środek przeciwdrobnoustrojowy, u których wykryto odporność, oraz
- liczba całkowicie wrażliwych oraz liczba izolatów opornych na środki przeciwdrobnoustrojowe 1, 2, 3, 4 i > 4 wymienione w tabeli 2.

Tabela 2

Środki przeciwdrobnoustrojowe, które należy włączyć przynajmniej w przypadku *Salmonella* oraz wartości odcięcia, których należy użyć w celu określenia wrażliwości

	Środek przeciwdrobnoustrojowy	Wartość odcięcia (mg/L) R >
<i>Salmonella</i>	Cefotaksym	0,5
	Kwas nalidyksowy	16
	Ciprofloksacyna	0,06
	Ampicylina	4
	Tetracyklina	8
	Chloramfenikol	16
	Gentamycyna	2
	Streptomycyna	32
	Trimethoprim	2
	Sulfonamid	256

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY

z dnia 12 czerwca 2007 r.

dostosowująca wynagrodzenia podstawowe i dodatki pracowników Europolu

(2007/408/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając akt Rady z dnia 3 grudnia 1998 r. ustanawiający regulamin pracowniczy mający zastosowanie do pracowników Europolu ⁽¹⁾ (dalej zwany „regulaminem pracowniczym”), w szczególności jego art. 44,

uwzględniając inicjatywę Republiki Finlandii ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽³⁾,

uwzględniając przegląd wynagrodzeń urzędników Europolu dokonany przez zarząd Europolu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas przeglądu wynagrodzeń urzędników Europolu zarząd wziął pod uwagę zarówno zmiany kosztów utrzymania w Niderlandach, jak i zmiany w wysokości wynagrodzeń w służbie publicznej państw członkowskich.
- (2) Przegląd obejmujący okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. uzasadnia wzrost wynagrodzeń o 1,5 % za okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.
- (3) Do Rady, stanowiącej jednomyślnie, należy dostosowanie, na podstawie przeglądu, podstawowych wynagrodzeń i dodatków przysługujących urzędnikom Europolu,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W regulaminie pracowniczym wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 30.1.1999, str. 23. Akt ostatnio zmieniony aktem z dnia 29 listopada 2006 r. (Dz.U. L 8 z 13.1.2007, str. 66).

⁽²⁾ Dz.U. C 41 z 24.2.2007, str. 3.

⁽³⁾ Opinia z dnia 11 kwietnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

ze skutkiem od dnia 1 lipca 2006 r.:

a) w art. 45 tabela podstawowych miesięcznych wynagrodzeń otrzymuje brzmienie:

	„1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	15 136,93										
2	13 592,32										
3	9 329,29	9 570,24	9 811,20	10 070,70	10 330,19	10 602,01	10 872,61	11 158,08	11 445,37	11 748,12	12 047,75
4	8 124,50	8 340,75	8 553,91	8 779,42	9 004,93	9 242,78	9 477,56	9 727,80	9 978,00	10 240,60	10 503,18
5	6 694,23	6 870,30	7 043,29	7 228,65	7 414,01	7 611,71	7 806,32	8 013,30	8 217,19	8 433,42	8 649,68
6	5 736,61	5 887,94	6 039,33	6 199,97	6 357,50	6 524,33	6 691,14	6 867,23	7 043,29	7 228,65	7 414,01
7	4 782,03	4 908,69	5 032,25	5 165,09	5 297,91	5 436,94	5 575,94	5 724,23	5 869,42	6 023,88	6 178,34
8	4 065,35	4 173,47	4 278,49	4 392,80	4 503,99	4 621,40	4 738,78	4 865,45	4 989,01	5 121,84	5 251,57
9	3 583,44	3 679,19	3 774,98	3 873,80	3 972,67	4 077,70	4 182,73	4 293,94	4 402,10	4 519,46	4 633,76
10	3 107,71	3 191,13	3 271,43	3 357,91	3 441,34	3 534,01	3 626,68	3 722,44	3 815,11	3 917,07	4 015,92
11	3 011,95	3 092,27	3 169,48	3 252,90	3 336,29	3 425,88	3 512,39	3 605,06	3 697,74	3 796,61	3 892,33
12	2 391,04	2 455,87	2 517,65	2 582,55	2 647,42	2 718,46	2 789,52	2 863,66	2 934,70	3 011,95	3 089,17
13	2 054,29	2 109,90	2 162,42	2 221,12	2 276,73	2 338,50	2 397,20	2 462,06	2 523,87	2 591,82	2 656,68

b) w art. 59 ust. 3 kwotę „1 004,36 EUR” zastępuje się kwotą „1 019,43 EUR”;

c) w art. 59 ust. 3 kwotę „2 008,72 EUR” zastępuje się kwotą „2 038,85 EUR”;

d) w art. 60 ust. 1 kwotę „267,84 EUR” zastępuje się kwotą „271,86 EUR”;

e) w art. 2 ust. 1 dodatku 5 kwotę „280,00 EUR” zastępuje się kwotą „284,20 EUR”;

f) w art. 3 ust. 1 dodatku 5 kwotę „12 174,06 EUR” zastępuje się kwotą „12 356,67 EUR”;

g) w art. 3 ust. 1 dodatku 5 kwotę „2 739,17 EUR” zastępuje się kwotą „2 780,26 EUR”;

h) w art. 3 ust. 2 dodatku 5 kwotę „16 434,98 EUR” zastępuje się kwotą „16 681,50 EUR”;

i) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „1 217,41 EUR” zastępuje się kwotą „1 235,67 EUR”;

j) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „913,07 EUR” zastępuje się kwotą „926,77 EUR”;

k) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „608,70 EUR” zastępuje się kwotą „617,83 EUR”;

l) w art. 4 ust. 1 dodatku 5 kwotę „486,96 EUR” zastępuje się kwotą „494,26 EUR”;

m) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „1 718,01 EUR” zastępuje się kwotą „1 743,78 EUR”;

n) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „2 290,68 EUR” zastępuje się kwotą „2 325,04 EUR”;

o) w art. 5 ust. 3 dodatku 5 kwotę „2 863,34 EUR” zastępuje się kwotą „2 906,29 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 12 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

W. SCHÄUBLE

Przewodniczący
